

דרכי חיים

האיש שניצח

את מלאך המוות

הקרב החל במפתיע. "עמדי עם המציל, ויקטור לוי, על המגדל בחוף", סיפר דויד שאשי, "כשפתאום אני רואה את ויקטור תופס גלגל-הצלה וקופץ למים. תוך שניות הייתי אחריי. כשהגעתי, היה כבר ילד על הגלגל. לפי פניו של ויקטור, הבנתי ש- הילד אבוד."

אלא שדויד שאשי, מנהל חוף חדרה, אי-

מניל שאשי - הנקשנות

עקשנות של בולדוג, אינו מרפה. מגשים ומגשים. ומגשים. עקשן מול עקשן. דקה. עוד דקה. מגיעה מכונית. שאשי - שבשש השנים האחרונות לא הסתיים שום מקרה טביעה בחוף שלו במוות, ואשר זכה בתואר המציל המצטיין בשנים '70 ו-'71 - נשאר צמוד לילד הדומם, כאשר ארבעה אנשים מניחיים חים אותו על אלונקה וגושאים אותו פני-מה. עדיין מגשים, מגשים, ללא הרף, נכנס שאשי למכונית. הוא המשיך להגשים לאורך כל הדרך לבית-החולים. "הלב שלו דפק", סיפר השבוע במיבטאו הטריפוליטאי-ני, "ולא הסכמתי לוותר. מלאך-המוות עק-שן הוא, אבל גם אני עקשן גדול. כל פעם שהסתכלתי בפנים שלו, נזכרתי בכך הבכור שלי, עומרי, שהוא באותו גיל."

מלבד עומרי, יש לדויד שאשי שבעה ילדים נוספים, "ואשה נהדרת." כדי לפרנס אתם במשכורת של עיריית חדרה, הוא עובד בערבים כצלם-חתונות.

דקות של נצח. המכונית עצרה בשער בית-החולים הילד יפה, כאשר ראלף הי קטן נתן סימן-חיים ראשון, השמיע חירי-חור קל, "ידעתי שניצחתי את מלאך-המוות", מחייך שאשי.

המאבק היה עדיין רחוק מסיומו, ושאשי לא הירפה אף לשנייה. מגשים, מגשים. בר-חדרהמיון, קיבל לעזרתו מכשיר-הנשמה, המשיך להפעילו ללא הרף.

הוא הפסיק רק כאשר זוג עיניים כחורות, בוהות, נפתח לתוך עיניו.

דויד שאשי הודקף, מחה את מיצחו הי רטוב. 35 דקות של נצח חלפו, מאז נכנס לקרב על חייו של ראלף הקטן.

דרכי חיים

הסכם

לא ג'נטלמני

כשהיא אומרת כן, למה היא מתכוונת? זו שאלה המציקה עתה מאוד ליהודה אביו, בעל סטיקיה, מלך החאראקות של ישראל המוכר לציבור מהופעתו בסרטו של אפרים קישון - השוטר אזולאי.

באחד מערבי השבוע שעבר חרש אביו במכוניתו את פאתי הרחוב הירקון התלי-אביבי, כשלפתע צדה עינו חיילת מור-שטת זרוע, ממתנה לטרמפ. הנערה ביקש שה להגיע לכיכר-המיוזקה ביפו, משם התי-עתדה להמשיך לבסיסה.

אביו גילה אכזריות חלקית בהציעו להסיר-עה עד לפתח הבסיס ממש. אך היתנה את רוחב ליבו בבילוי משותף קצר ב-

ומוצל ראדף - הצילה ממוות

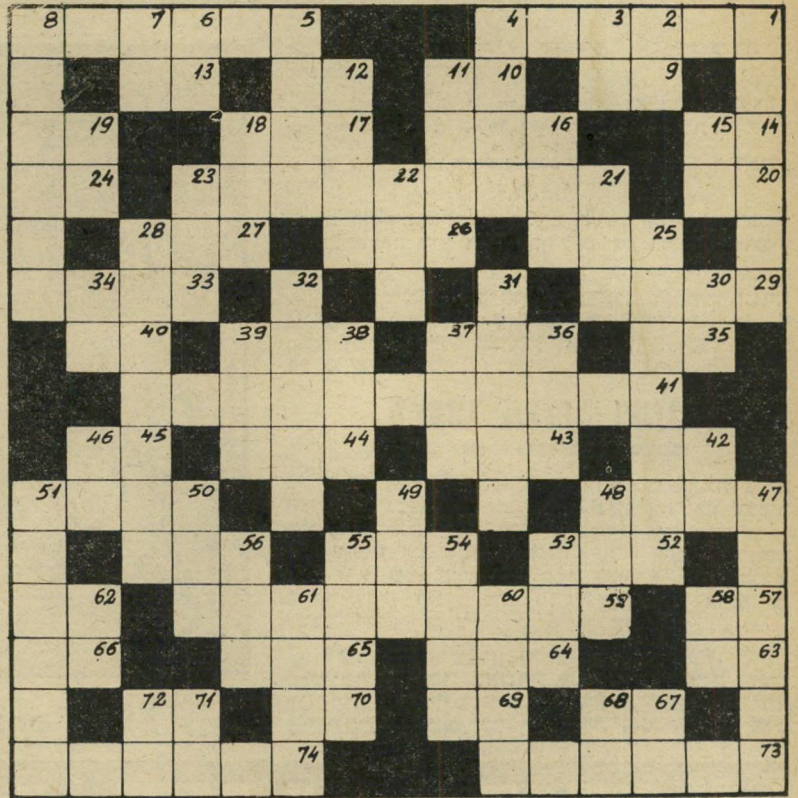

נו מכיר מה זה קרב אבוד. מייד, תוך כדי שחייה לחוף, נצמד לילד המעולף, פתח בהנשמה מלאכותית.

גוף קטן. מאותה שנייה, נפתח מאבק דרמטי בין שאשי העגלגל לבין מלאך-המוות. שאשי לא הירפה מהילד, ראלף פוימן בן ה-13, אף לשנייה. בעוד ויקטור לוי נושא את הטובע בזרועותיו ומש-כיב אותו על החוף, המשיך שאשי להגי-שים. ללא הרף, ללא תקווה, ללא ייאוש. רק להגשים ולהגשים.

על החוף, נאלץ להיאבק גם בקהל שהצטופף, כרגיל, והפריע לו. לפתע, הגיי-עה למקום גם אמו של ראלף, עולה חד-שה שעלתה לארץ עם ארבעת ילדיה מגר-מניה, לאחר גירושה. היא לא ידעה אפי-לו שבנה טבע, עד שראתה את הגוף הקטן על החול, במרכז ההתקהלות. זע-קוניה גרמו להיסטריה בקהל.

ועדיין שאשי לא הירפה. תוך שהוא נל-חם בקהל ההיסטרי המטפס עליו, לא חדל אף לשנייה מההנשמה. דקה, ועוד דקה. הילד לא מראה אף סימן-חיים. שאשי, ב-

מאוזן: (1) יהירות; (5) מאכל צפון-אפריקאי; (9) קול גברי; (10) קריאת שמחה; (12) שנשמה באפו; (13) שן פיל; (14) מרכז עצבים; (16) איש דת; (17) ראייה לדבר ("ר"ת); (19) מצב צבירה של מים; (20) שר; (21) אי בדרום מערב הי-אוקיאנוס ההודי שהיה מושבה בריטית; (24) לבוש אבל; (25) כוח; (26) מונח ב-פיסיקה; (27) נתון כדי להעביר חוק ב-מטר דמוקרטי; (29) כינוי לקיסר הבש; (33) גהינום; (35) סמל נוצרי קדום; (36) רק, כי אם; (38) צמח הצומח לחופי נחלים ואגמים; (40) תו נגינה; (41) סוג של מבנה ציבורי, שמקורו בתרבות ההלנית; (42) אחד השבטים; (43) חולעת; (44) עוף טורף; (45) גיל מצוות; (47) כלי נשק; (50) צעקה, נהמה; (52) מדת נזולים קדר; (54) אחד התושבים; (56) שקט, דומם; (57) מונח בתורת החשמל; (59) תארו הי-ציבורי של מתפטר מפורסם; (62) תולעת המכרסמת אריג; (63) אביון; (64) כשלון, נפילה; (65) פרי; (66) מפלגה; (67) משחק; (69) וזיר; (70) טלית קטן ("ר"ת); (71) רצועה; (73) הלנה הייתה כואח; (74) שטר בית דין.

חשבץ 1817

והי חייה חשבונית. כל ריבוע מסמל סיפרה. לאותן הספרות יש אותם סימנים. בעזרתן של פעולות חיבור וחיסור, יש למצוא איזו סיפרה מציינת כל סמל של ריבוע.

